

Subsidie

HOMME IDZERDA

FOTO: SIMONE VAN ES

'Wat is nou gemakkelijker dan vertrouwen op een ander, zeker als deze een goede aansprakelijkheidsverzekering heeft.'

Regelmatig verzorg ik controles op subsidieverantwoordingen. Niet altijd het leukste werk, maar wel interessant om te zien wat van ons wordt verwacht. Vaak bekruipt mij het gevoel dat we worden gebruikt als afkoop van verantwoordelijkheden.

Een concreet voorbeeld is het volgende. Van ons wordt verwacht dat wij een uitspraak doen over de volledigheid van de overige opbrengsten van een specifiek project. Voorzover dit al te controleren is, staan de kosten in geen verhouding tot de baten. Dit leidt dan ook tot een opmerking in onze rapportage.

De subsidiegever reageert. Hij wil een aanvullende verklaring. Hierbij mogen wij ons baseren op een schriftelijke bevestiging van onze cliënt. Zonder een handtekening van de accountant wordt deze bevestiging echter niet geaccepteerd. Het argument dat hiermee slechts schijnzekerheid wordt geleverd, is aan dovemansoren gericht.

De subsidieverstrekker kan zich verschuilen achter onze verklaring, wij kunnen ons verschuilen achter zijn richtlijnen en onze cliënt krijgt zijn subsidie. De verwachtingskloof is weer verder afgebrokkeld. Dat mijn extra tijdsbesteding leidt tot een verschuiving van gemeenschapsgeld naar mijn winstdeling is het enige positieve. Dit is nog maar één van de vele merkwaardige eisen die worden gesteld door het grote scala subsidieverstrekkers.

Blijkbaar wordt aan onze verklaringen een grotere waarde toegekend dan is gerechtvaardigd. Een onterechte verwachting die door de gebruiker zelf de wereld in wordt geholpen. Een aspect dat ook bij andere gebruikers van accountantsverklaringen niet anders zal zijn. Wat is nou gemakkelijker dan vertrouwen op een ander, zeker als deze een goede aansprakelijkheidsverzekering heeft.

Door iedereen wordt verkondigd dat de accountant het vertrouwen is kwijtgeraakt. Een vertrouwen dat wel willens en wetens door de gebruiker in stand is gehouden.

Nou wil ik de beoefenaren van ons beroep zeker niet vrijpleiten. Er is ook weinig ondernomen om het ongerechtvaardigde vertrouwen te verminderen. In tegendeel, de tarieven konden als gevolg van de overspannen verwachtingen flink omhoog. Nu blijkt dat we de verwachtingen niet kunnen waarmaken, kunnen de tarieven verder omhoog vanwege het toegenomen risico en de extra werkzaamheden.

Typerend daarbij is ook de nieuwe frauderichtlijn. Fraude is ingericht om onontdekt te blijven en zal door een niet daarop gerichte controle niet zonder meer gevonden worden. Echter, omdat van ons wordt verwacht dat wij dat wel kunnen, gaan we hieraan extra aandacht schenken. De ontdekingskans zal niet noemenswaardig worden verhoogd. Alleen de fee zal, evenredig met het afbreukrisico, stijgen.

Een ezels stoot zich geen tweemaal aan dezelfde steen. Een accountant blijkbaar wel.